

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010431
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD, v trestnej veci obžalovaného B. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 14. 01. 2015 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný B. A.Č. nar. XX. XX. XXXX v E., trvale bytom O., Q. Č.. XXX,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 02. 02. 2014 v čase okolo 14:00 hod. v meste O., na ulici Q., v priestoroch rodinného domu č. XXX sa vyhrážal svojej manželke F. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O., Q. Č.. XXX, a to tým spôsobom, že po predchádzajúcej hádke a hrubých nadávkach zobral sekeru, rozbehol sa na F. A., ktorá sedela na posteli a kričal na ňu, že ju zabije a zároveň sa sekerou zahnal a trafil ňou do zárubne dverí, následne F. A. chytil za vlasy a zhodil na zem, kde ju kopal nohami, avšak jej sa podarilo ujsť z izby, pričom jej nespôsobil zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárskej ošetrovanej, ale týmto konaním vzbudil u F. A., nar. XX. XX. XXXX dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné opatrenie - protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 1. 06. 2014 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/162/14/6611 obžalobu na B. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný B. A. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že je nevinný. V rámci výsluchu po zákonom poučení uviedol, že v tom čase mal problémy v rodine. Nemajú dosť peňazí, majú chorého syna a otec im tiež stále robí problémy. Vtedy to prehnal s liekmi, užíval Rivotril. Veľa si z toho nepamätá, má z toho len také útržky. Ďalej uviedol, že v nervoch človek povie hocičo, ale on to tak nemyslel. U nich v rómskej mentalite takéto slová nie sú myslené vážne, oni si to hovoria často. S tou sekerou, čo sa uvádza v obžalobe, tak keby s ňou chcel naozaj niečo urobiť, tak by si pre ňu najprv musel ísť von a potom sa s ňou vrátiť do domu. Keby manželku bil a kopal, tak ako je uvedené v obžalobe, tak by mala na sebe aj nejaké zranenia. Naďalej žijú normálne, neužíva už lieky, našiel si už aj robotu. Chceli by sa dostať z toho domu preč a žiť normálne, postupne sa im lepší aj finančná situácia. Nepopiera to, že na manželku kričal, že ju zabije, ale nemyslel to vážne. Tú sekeru mal v ruke, brúsil ju, chystal si ju na drevo. Pri tom sedel na posteli, a ako bol rozčúlený, tak vyšiel von z domu a pri tom udrel sekerou do zárubne. Manželka počas toho, ako brúsil sekeru, stála asi niekde pri ňom na blízku, a keď vychádzal z domu, vtedy stála už niekde ďalej odo neho. Po tomto incidente sa o tom s nikým nerozprával.

Na odstránenie rozporov medzi skoršou výpoveďou obžalovaného a údajmi, ktoré uviedol na hlavnom pojednávaní, bola na návrh prokurátora čítaná časť zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, v ktorej uviedol, že si len spomína, že potom išiel do obchodu, aby si kúpil niečo na jedenie a cestou naspäť stretol brata J. A., a ten mu povedal, že čo to urobil, že ho išla manželka F. udať na políciu, lebo sa jej vyhrážal smrťou a povedal mu, že má ísť domov. Obžalovaný po prečítaní zápisnice na odstránenie rozporov uviedol, že brat mu vtedy povedal, že manželka išla na políciu, aby išiel domov a že on (brat) ide na políciu za ňou. Bližšie tento rozpor ale nevedel vysvetliť.

Na záver obžalovaný uviedol, že počas toho incidentu bol pod vplyvom lieku Rivotril. Taktiež večer predtým bol na pive a alkohol s týmto liekom nerobí dobre. Nevedel uviesť, či ku nim domov prišla aj polícia. Keď vyšiel von z domu tak sekeru hodil tam, kde seká drevo a išiel preč.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá poškodená F. A., manželka obžalovaného, ktorá po zákonom poučení uviedla, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania. Vtedy ráno vstali, ona spravila kávu, na obžalovaného začala kričať, že nech ide nachystať drevo, aby mohla niečo uvariť pre deti. Začala mu vykrikovať, že sa o nič nestará, že o všetko sa stará len ona. Začala mu nadávať, potom začal nadávať aj on jej a začali sa medzi sebou hádať. Taktiež mu vykričala, že prečo sa jej nezastane pred jeho otcom, že nie je ako iní chlapi. Po chvíli mu už riadne nadávala, tak jej dal jednu facku, jednu facku dala aj ona jemu a začali sa naťahovať. Pri tom ju hodil na zem, ale nekopal do nej, len sa zaháňal. Tú sekeru mal v rukách, ale s ňou udrel do zárubne a potom ju zahodil. Jeho brat jej potom povedal, že obžalovaný si išiel do obchodu kúpiť nejaké jedlo. Je pravda, že jej obžalovaný nadával, vravel jej aj že ju zabije, ale väčšinou sa tak doma rozprávajú. Vtedy tam prišla aj polícia, prečo ju volala však nevedela uviesť, asi bola nervózna. Keď jej obžalovaný vravel, že ju zabije, tak ona na neho kričala, že sa ho nebojí.

Na odstránenie rozporov medzi výpoveďou poškodenej z prípravného konania a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní súd podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na návrh prokurátora a prečítal

časť zápisnice poškodenej z prípravného konania zo dňa 19.03.2014, v ktorej uviedla, že čo sa týka udalostí zo dňa 02. 02. 2014, tak ráno vstali, ona spravila kávu, ona sedela na posteli a obžalovaný na stoličke, rozprávali sa čo idú robiť, potom sa nejakým spôsobom začali hádať o všeličom, že ako bude ďalej, že nemajú peniaze pre deti, že by obžalovaný išiel niekam pracovať, že sa takto z jednej materskej nedá žiť. Obžalovaného začali bolieť zuby, pýtal si od nej tabletky proti bolesti, ktoré ale nemala. Preto buchol päťou do poličky, čo ho upokojí, keď ho niečo bolí - to, že do niečoho udrie. Ona ho zahriakla, nech je ticho, nech nebúcha, že sa deti boja. Obžalovaný začal byť nervózny, začal jej vykrikovať, že má iných chlapov, že ak chce odísť, tak má ísť do krízového centra, ona sa začala baliť a obžalovaný vybuchol. Povedal jej, že ju nepustí. Ona zobrala na ruky ich syna a odniesla ho do druhej izby. Dcéra Z. bola vonku, lebo sa asi bála, keď počula kriek, a za ňou poslala aj staršiu dcéru Q.. Tak ostali sami dvaja v izbe a ona sa posadila naspäť na posteľ. Potom niečo povedala obžalovanému, že s ním nebude, že s ním nechce žiť, a obžalovaný potom zobral tú sekeru, ktorá bola položená pri peci, zahnal sa ňou, sekol do zárubne dverí a vtedy jej povedal, že ju zabije. Toto jej povedal viackrát, pričom jej povedal aj to, aby nešla nikde, že ju nepustí. Na to mu nepovedala nič, ale poriadne sa preľakla, vtedy ju hodil na zem, ale už nemal sekeru pri sebe, kde ju viackrát kopol nohou do chrbta, asi dvakrát, ale zranenia jej nespôsobil, preto nebola ani na lekárskom ošetrení. Potom od nej obžalovaný pýtal peniaze, ale ona mu povedala že nemá, preto ich išiel pýtať od jej sestry Z.. Ona potom vyšla na dvor za deťmi a obžalovaný odišiel niekam preč. Keď sa obžalovaný vrátil, tak sa stretol s jeho bratom Robom, a ten mu povedal, že čo sa stalo, že ju udrel. Preto obžalovaný niekam odišiel, ale nevedela kam. Ona volala na políciu, že čo sa stalo, polícia sa snažila obžalovanému dovolať a nájsť ho, a potom to prišla osobne nahlásiť a spísať zápisnicu. Samozrejme, že mala obavu, že obžalovaný vyhrážky naplní, bála sa o jej život a zdravie. Ona s obžalovaným potom asi po troch dňoch telefonovala a povedala mu, že čo jej urobil, na čo jej on povedal, že si to nepamätá, čo spravil, a že to ľutuje.

Po prečítaní tejto časti zápisnice poškodená uviedla, že je pravda to, čo vypovedala na hlavnom pojednávaní. Tou sekerou ju obžalovaný neudrel. Jej výpoveď z prípravného konania napísal policajt, nedali jej to prečítať, prečítal jej to policajt a ona to podpísala. Na hlavnom pojednávaní vypovedala pravdu, pred policajtmí vypovedala nepravdu, na tomto stanovisku trvá, aj po poučení o trestných následkoch krivej výpovede.

Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď, súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov npráp. T. Q. a stržm. D.. B. V., ktorí boli na mieste skutku, a výsluchom poverenej príslušníčky PZ F.. I. F., ktorá vypočula poškodenú v prípravnom konaní.

Svedkyňa F.. I. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že pracuje ako poverená príslušníčka PZ na OO PZ Hriňová. Ona osobne vypočúvala poškodenú F. A.H., pričom výsluch prebiehal klasicky ako každý iný výsluch, poškodená jej na začiatku výsluchu predložila občiansky preukaz, ak ho mala, už si nespomenula, či totožnosť overovala cez register obyvateľov alebo z občianskeho preukazu. Potom bola poškodená riadne poučená v zmysle zákona, ďalej sa jej spýtala na jej vzťah k obvinenému a potom nasledoval samotný výsluch, teda najprv monológ a potom doplňujúce otázky. Celý úkon spísala ona osobne, určite to nerobil nikto za ňu. Poškodená vypovedala spontánne, nikto ju na nič nenavádzal. Po skončení výsluchu pred ňou podpísala každú jednu stranu zápisnice v zmysle zákona. Svedkyňa na doplňujúce otázky uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by pred výsluchom niekto na poškodenú vplýval v tom smere, ako mala vypovedať, ani nevie o tom, že by sa pred výsluchom poškodenej niekto z jej kolegov bavil s poškodenou, ani si nespomína na to, že by jej niečo také hovorila samotná poškodená, určite sa jej na nič také nesťažovala, pokiaľ áno, bolo by to poznačené v zápisnici. Pokiaľ si svedkyňa spomína, tak obsah zápisnice prečítala poškodenej ona, potom jej zápisnicu dala, takže mala čas si ju prečítať a potom ju podpísať. Nespomenula si už ale presne, či ju pred podpisom prečítala ona, alebo si ju prečítala sama poškodená.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že jemu bolo povedané, resp. sa dozvedel, že s poškodenou sa mal rozprávať aj pán O. a potom sa jej mala svedkyňa I. F. viackrát pýtať, či má obavu o život, a poškodená povedala, že nie, tak nevie prečo je v zápisnici uvedené, že poškodená má obavu o život.

Svedkyňa D.. B. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že z toho dňa 02.02.2014, kedy mala spolu s kolegom T. Q. zasahovať, si už veľa nepamätá, pretože to bolo dávno. Spomenula si, že poškodená im vtedy uvádzala niečo so sekerou, na 99% tam išli kvôli tomu, že im to oznámil

operačný dôstojník. Na mieste im potom poškodená uviedla, že sa pohádala s manželom, že na ňu kričal so sekerou v ruke že ju zabije. Vtedy na ňu poškodená pôsobila vystrašene, ak by to mohla bližšie opísať, tak vtedy jej prišla dosť vystrašená. Manžel poškodenej tam už ale nebol. Poškodená bola poučená, že by mala prísť na oddelenie podať oznámenie, ak to chce riešiť. Na otázku prokurátora, či vtedy išla poškodená na OO PZ sama, svedkyňa uviedla, že vtedy to bolo obdobie, keď ku nim chodili častejšie, niekedy išla poškodená na oddelenie s nimi, niekedy išla sama na ďalší deň. Vtedy tam boli hádky v rodine, aj so svokrom, ktorému vadilo, že tam poškodená býva. To trvalo ale len krátke obdobie, potom sa to utriaslo. Poškodená vtedy podľa svedkyne nebola pod vplyvom alkoholu, prišla jej úplne čistá. Na otázku obžalovaného, či náhodou svedkyňa nepripadala poškodená moc nervózna, a nie vystrašená, svedkyňa uviedla, že keby sa jej niekto vyhrážal so sekerou, tak by sa tiež bála, podľa nej stav poškodenej zodpovedal tomu, čo prežila. Keďže jej v tom čase už nehrozilo nebezpečenstvo, bola poučená o tom, ako má postupovať.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že mu ide o to vystrašenie, v rodine mali hádky, otec ich vyhadzoval z domu, podľa neho poškodená nemala mať z čoho strach, slová sú slová a nemyslel ich vážne. Vie, aká je poškodená keď sa bojí, a aká je keď je nervózna.

Svedok T. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v ten deň boli volaní pravdepodobne operačným dôstojníkom na zákrok, poškodená mala volať že ju napadol manžel. Keď prišli ku nej domov, jej manžel bol už preč. Poškodená im povedala, čo sa stalo, následne išli na OO PZ, kde poškodená dala oznámenie. Pokiaľ si spomenul, tak vec sa zadokumentovala na zápisnicu o trestnom oznámení ako trestný čin. Potom kontaktovali obžalovaného, pretože ho chceli vypočuť, do telefónu im ale povedal, že už je na ceste preč, že príde potom, ale už sa na OO PZ nedostavil. Následne sa pokračovalo v trestnom konaní. Poškodená im vtedy uviedla, že ju mal vtedy obžalovaný napadnúť, zranenia ale nemala žiadne, ani nechcela lekárskej ošetrovanej, bližšie si už na to nespomína, všetko je uvedené v úradnom zázname. Spomenul si, že poškodená bola vtedy vyplašená, bála sa. Na záver uviedol, že vtedy určite nikto nevlýval na poškodenú ako má vypovedať, to bolo z jej vôle, že podala oznámenie, ona volala na políciu, oni ju do ničoho nenútili. Svedok nemal vedomosť o tom, či by sa poškodená v ten deň sťažovala na správanie niekoho z OO PZ Hriňová.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní čítaný znalecký posudok č. 35/2014 z odboru psychiatrie, zo záverov ktorého vyplýva, že u obžalovaného bola zistená prítomnosť syndrómu závislosti od viacerých psychoaktívnych látok so vznikom psychosomatickej závislosti, s abstinenčnými prejavmi pri vysadení. Pobyť obžalovaného na slobode nepovažujú znalci za nebezpečný, vzhľadom na prítomnosť chorobnej závislosti od alkoholu a iných psychoaktívnych látok a výskytu porúch správania v ebrietách a jednoduchých intoxikáciách navrhli uložiť obžalovanému protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: písomná informácia k lieku Rivotril (č.l. 48 - 52), správy na obžalovaného (č.l. 56 - 58), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/159/2013 (č.l. 65 - 67), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/137/2013 (č.l. 68 - 70), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 90a).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Je nepochybné, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný B. A.. Ten je usvedčovaný vlastnou výpoveďou, keď uviedol, že je pravda, že na manželku kričal že ju zabije, ale že to nemyslel vážne. Taktiež uviedol, že mal v ruke sekeru, a keď vychádzal von z domu, tak s ňou udrhel do zárubne. Taktiež je usvedčovaný svedeckými výpoveďami službukonajúcich príslušníkov polície, D.. B. V. a T. Q., ktorí boli vyslaní na miesto činu, a ktorí zhodne uviedli, že poškodená po ich príchode pôsobila vystrašene, opísala im, ako sa jej obžalovaný vyhrážal, a sama dobrovoľne podala na políciu v ten istý deň trestné oznámenie na obžalovaného. Taktiež zo svedeckej výpovede F.. I. F. vyplynulo, že zápisnica o výsluchu poškodenej bola spísaná zákonným spôsobom, poškodená pri výpovedi nebola nikým ovplyvňovaná, a ani na ňu pred, ani počas výsluchu nikto nevyvíjal nátlak v tom smere, ako by mala vypovedať. Súd preto tvrdenia poškodenej, že zápisnicu za ňu napísal policajt, nedali jej ju prečítať, len ju podpísala, vyhodnotil ako účelové s cieľom pomôcť obžalovanému, manželovi, aby nebol odsúdený, keďže sa skutku mal dopustiť

v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Súd taktiež poznamenáva, že poškodená bola podať na obžalovaného trestné oznámenie v deň skutku, jej výpoveď z prípravného konania bola dňa 19. 03. 2014, teda mesiac po skutku, preto aj súd vzhľadom na odstup času od skutku považoval výpoveď poškodenej z prípravného konania za dôveryhodnú. Zo svedeckých výpovedí taktiež vyplynulo, že v tom čase chodili príslušníci polície do domu obžalovaného častejšie, a že poškodená potom prišla na políciu sama, alebo v sprievode polície, preto podľa názoru súdu ak by skutočne nemala poškodená dňa 02. 02. 2014 obavu o svoj život a zdravie, nepodávala by trestné oznámenie na manžela - obžalovaného. Na záver súd poukazuje aj na skutočnosť, že samotný obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že ho to mrzí, že to ale nemyslel vážne, a že by prijal akýkoľvek podmiennečný trest, len aby nemusel ísť do výkonu trestu.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), Trestného zákona kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

Podľa § 138 písm. a) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Obžalovaný B. A. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného B. A. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na uvedené je potom v prípade obžalovaného B. A. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky.

Zo správ na obžalovaného B. A. vyplýva, že podľa ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR sa v minulosti dopustil piatich priestupkov. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, pričom nebol riešený v komisii verejného poriadku. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/137/2013 zo dňa 15. 11. 2013, keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému Bohumilova Kováčovi trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd v tomto prípade nemohol rozhodnúť o podmiennečnom odklade výkonu tohto trestu, pretože obžalovaný spáchal trestný čin v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/137/2013 zo dňa 15. 11. 2013), a v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona nie je možné podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na okolnosti prípadu, a to, že zo strany obžalovaného nedošlo k zraneniu poškodenej, ako aj na to, že obžalovaný je manželom poškodenej a spolu vychovávajú tri maloleté deti. Preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku, v ktorom znalci navrhli uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranné opatrenie - protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.